

De Heraut

van de

Gereformeerde Kerken in Nederland.

Het auteursrecht van den inhoud van dit blad wordt verzekerd overeenkomstig de wet van 26 Juni 1861 (Staatsblad N°. 124.)

Dit blad wordt geregeld des Vrijdags aan de geboorteplaats verzonden.
Bijdragen van medewerkers, ingezonden stukken en alles wat verder den inhoud van het blad betreft, te adresseren aan de REDACTIE. Abonnementen en Advertenties aan de ADMINISTRATIE; Bureau: Warmoesstraat 96, te Amsterdam.
Insendingen, die later dan Donderdag 's namiddags te 12 uren worden ontvangen, kunnen voor het nummer van die week niet meer in aanmerking komen.

Zondag 31 Juli 1910. N°. 1700.

Abonnementen: franco aan huis, per drie maanden f 1.30, voor België per jaar f 5.30 bij vooruitbetaling, voor het verdere Buitenland en Ned.-Indië per jaar f 8 bij vooruitbetaling. Afzonderlijke nummers f —.10. Abonnementen worden aangenomen door het Bureau te Amsterdam, Boekhandelaren, Postdirecteuren enz.
Advertenties: van 1 tot 6 regels f 1.30, voor elken regel meer f —.20. Aanvragen en vermelding van liefdegaven f —.12 per regel.

„Hij zal zwijgen in zijn liefde.“

De HEERE uw God is in het midden van u, een held, die verlossen zal; Hij zal over u vrolijk zijn met blijdschap, Hij zal zwijgen in zijn liefde, Hij zal zich over u verheugen met gejuich.
Zephania 3: 17.

„Spreeken“ is bij den Heere onze God: zich uiten, en het „zwijgen“ is er, als de Heere zich inhoudt.

God spreekt, en 't is er, Hij gebiedt en 't staat er. Zijn spreken is scheppen, is zich openbaren, is zijn kracht en mogendheid doen uitgaan. De stem des Heeren is de donderslag, die 't woud dreunen doet. En alle uiting van Gods innerlijke mogendheid saamgenomen, is het 't Woord des Heeren, dat den hemel en de aarde draagt, en den gang der eeuwen voortstuwt naar zijn volinding.

En tegenover dat spreken Gods vol majesteit staat nu zijn zwijgen in liefde. Niet zijn zwijgen bij 't onverhoorde gebod, maar zijn zwijgen, als het spreken in zijn heiligheid vernietigend voor u zou zijn, en als de Heere, om zijn volk te sparen en het in zijn verborgenheid niet te doen omkomen, zich inhoudt, aan zijn toorn het zwijgen oplegt, en waar zijn spreken vreeslijk zou zijn, zich ter wille van zijn volk stilhoudt, en zwijgt in zijn liefde.

Hierin nu roemt de profet onder Israël. Het stond met Gods oude volk zoo hachelijk. Onder alle volken en naties was alleen dit één klein volk van Israël uitverkoren. Alle heiligheid was aan dit volk toevertrouwd. Jehovah had 't opgenomen in zijn Verbond. Als in huwelijksband had de Heere Abraham's nakroost met zich vereenigd. Met heilige jaloezie had Jehovah voor en over zijn volk geijverd. Met wonderheden had Hij Israël uitgeleid, en 't door zijn machtige daden bevestigd in zijn eed. Tegen alle macht der heidenen had Hij het volk zijner verkiezing beschermd en beveiligd. Israël was voor Jehovah een eenig volk, een volk waar zijn eere en zijn naam aanhing. De sake Gods en de sake Israels was één!

En toch verviel dit uitverkoren volk eeuwen na eeuwen in ontrouw. Het liep Jehovah voorbij en de Baals en Molochs na. Het benijdde de volken van het Oosten en riep het uit, dat het zijn wilde „als andere volken“. Het wierp zijn eere van zich, brak het Verbond, en doolde af op 't pad des verderfs, tot het in 't eind onder Israël schier nog smadelijker en schandelijker toeling dan onder de volkeren, die God niet kenden. Omdat Israël door God zoo hoog was geplaatst, zonk juist Israël te dieper.

Eeuwen na eeuwen had Jehovah dien hoon en dien afval van zijn volk gedragen, maar in het eind kon het niet langer. En toen is de Heere tot zijn volk gaan spreken in zijn verborgenheid. De vijanden van rondom zijn tegen het eedloosheid des Heeren losgelaten. Heel het heilige land is ingenomen; Jeruzalem verwoest; van den tempel op Sion werd geen steen op den anderen gelaten; bij duizenden en tienduizenden werden mannen, vrouwen en kinderen gedood; de kern van het volk werd naar Babel weggevoerd; en wat overbleef op de heilige erve was een wilde hoop, zonder karakter, zonder eigen stempel, van der vaderen hope geheel vervreemd.

En zoo scheen het, of 't met Israël niet was. Het werd onder de volken niet meer genoemd. En dit duurt een menschenleefduur lang, volle zeventig jaren, tot een nieuw, een ander geslacht is opgestaan. En nu komt er weer een opwaken. Een volk als een maas hand wordt aan den horizon gezien. Niet door wat de Joden zelf doen. Zij doen niets. Maar onderwijl zij hun harpen aan de wilgen hangen bij Babylon's stroom, werkt Jehovah. Hij werkt door de profetie; Hij werkt door Babel in Kores' macht te doen vallen; Hij werkt door terugkeer naar het Heilige Land mogelijk te maken.

Lang niet al 't volk, slechts een klein hoopje gaat terug. Het is, gelijk het bij Zephania heet, „een arm en ellendig volk“, dat Jehova op der vaderen erve wil doen overblijven. En dat kleine volk dat terugkeert, draagt nog zijn schuld, de oude zonde is er nog niet uit, straks zal Golgotha zijn inwonende zonde openbaren. Het zou, in zijn aard bezien, een volk zijn geweest om 't te verderven, en niet om 't te behouden. Maar Jehovah wil behouden, want uit dat Israël zal de spruite Davids opkomen. En daarom bindt de Heere zijn verborgenheid in de liefde, die Hij om Messias' wille aan Israël verpand heeft, leeft weer op in al haar teederheid. Sprak Hij, zoo

ware Israël voor eeuwig afgesneden. En daarom spreekt Hij niet, maar houdt zich stille, en om zijn volk te redden, zwijgt Hij in zijn liefde.

Hier in machtige proporties, wat, bij een kind dat zich misdroeg, in een vader die het mint, in een moeder, die het liefheeft, zoo telkens te bewonderen valt.

Dan toont het in 't ouderhart tegen de zonde die uit 't kinderhart opwelt, en toch houdt de liefde zich in. Ze vreesd afstooting. Ze ducht, dat bitter verwijt en strenge straf het kinderhart nog te meer verhard zal, tot in het eind de band van het bloed mocht springen. En daarom bindt die vader, die moeder zich in. Waar het spreken hard zou moeten zijn, wordt het harde woord op de lippen tegengehouden, en is er een zwijgen, een zwijgen in liefde.

Zeker, dit kan te ver gaan. Nog altoos blijft Eli's voorbeeld elk ouder ter waarschuwing. Ouderliefde, die in zoetsappigheid ontarda, heeft steeds den eere naam der liefde verbeurd. Ook vader en moeder hebben God te vreesen, en waar de eere Gods is aangerand, en Gods wet is overtreden, is aanzeggen van de zonde en bestraffing van het kwaad plicht. Maar als dan de conscientie is wakker geschied, en de straf is gedragen, dan moet de liefde haar recht hernemen. Dan mag het verwijt niet verwijderend blijven werken. Dan moet teederder gevoel het hart weer vernemen, dan moet winnen en niet afstooten het doel zijn. En dan zwijgt ge van 't kwaad, dat u in uw kind verontrustte, om den band weer aan te trekken. Een zwijgen in uw liefde.

Zoo was 't ook met Israël geweest. Eerst het spreken Gods in zijn toorn. Toen de straf. En toen de uitdreding. Maar bij die uitdreding dan ook het zwijgen van Jehovah in zijn liefde.

En naar dien regel gaat het nog met Gods volk op aarde toe.

Als natie is Gods volk losgelaten. Het al zich aan Golgotha den dood. Maar sinds verzamelde de Heere zich een gekocht, een verkregen volk, dat nu reeds bijna twintig eeuwen lang over de aarde verspreid is. En ook bij dat volk herhaalt zich de geschiedenis van het oude volk van God. Ook hier gedurig breuke door ontrouw, verachtering en afval. En dit duurt tot het Gode belijft, zijn volk door lijden weer te heiligen. Het door zijn Woord weer te verwerken. Het terug te doen keeren tot de oude paden. En het weer in zijn gunste naar zijn heilige teente terug te roepen.

Ook in onze dagen is die gunste beleefd. Wat was een eeuw geleden de afval niet ver voortgeschreden! Hoe schreef 't niet, of ook in ons land het volk des Heeren der verdwijning nabij was. Harde tuchtiging was over ons gegaan. Range verschrinking was over ons gekomen. Maar in zijn toorn gedacht de Heere ook toen des ontfermens. Uitkomsten, waarop niemand meer hopen durfde, werden op verrassende wijze ons deel. Wat onderlag, kwam er weer boven op. Zegen werd weer ingedronken.

En nu geeft onze God het ons, dien beker der verlossing weer in vreugde en blijdschap met volle teugen in te drinken. Ook aan ons wordt het vervuld, wat de Heere tot Zephania sprak: „De Heere uw God is in het midden van u, een Held die zal verlossen. Hij zal over u vrolijk zijn met blijdschap, Hij zal over u verheugen met gejuich, en... Hij zal zwijgen in zijn liefde.“

Al dragen we de oude zonde nog met ons om, en al zijn we de kinderen der vaderen, die Hem verlieten, Hij verwijt 't ons niet meer. Hij toorn niet meer, maar doet ons juist daardoor het heil genieten, dat Hij zwijgt in zijn liefde.

Zoo vergaat het Gods volk, en niet anders vergaat het elk kind van God in zijn persoonlijk leven.

Ook bij u persoonlijk is 't alles enkel genade, louter verkiezing. Niets uit u, uit Hem is 't alles. En nu gaat 't ook in uw leven op en neder. Na aangrijping en verwakkering heerlijke tijden van trouw en geloofswijziging. Maar dan weer komt de inzinking. Verlaauwing die u doet inslapen. Passie der zonde die u vermeerstert. Afdwaling en verwijdering. De wereld meer dan Jezus in uw hart. Tot God u stuit op dien verkeerdten weg. Tegen u toornt en u verlaat, of ge in die verlatenheid uw God weer mocht zoeken. En dan komt de ure, dat ge uit de ballingschap weer terugkeert naar Sion, en daar uw God terugvindt. Maar dan geen verwijt meer, geen na-

flikkering meer van toorn. Dan niets dan de zalige koestering van zijn Goddelijke liefde. Gij verstaat dit dan niet, omdat ge uw afval gedenkt, en ducht dat uw God u dit na zal houden. Maar 't doet uw God niet. Hij weet 't ook wel, ja Hij weet 't beter dan gij zelf. Maar hij spreekt er niet meer van. Hij zwijgt er van. Hij zwijgt er van in zijn liefde.

Officiële Berichten.

Classis Breukelen.

De Kerken in de classis Breukelen worden ter classikale vergadering genoodigd D.V. op Donderdag 25 Aug. e.k., des morgens te 9 1/2 ure, in de consistoriekamer te Breukelen.

Panten voor het agendum worden vóór of op 11 Aug. ingewacht bij eerstondertgetekende.

Namens de roepende Kerk van Kamerik:
J. v. d. Buij, voorzitter.
W. MEYER, scriba.
Kochingen, 27 Juli 1910.

Kort verslag van de particuliere Synode van Utrecht, gehouden te Zeist op 8 Juni 1910.

Nadat de vergadering namens de roepende Kerk van Breukelen door Dr. Veder is geopend en de credentia in orde zijn bevonden, wordt tot praeses verkozen Dr. Klaarhamer, tot scriba Dr. van Loo, tot assessor Dr. Donner.

Dr. Schoonhoven wordt aangewezen, om te zorgen voor het persverslag, terwijl aan den Dienaar van de roepende Kerk, Dr. Veder, en aan de Pastor loci, Dr. Verhoef, zitting wordt verleend als adviseerende leden.

Na lezing en goedkeuring van de acta der vorige Synode wordt besloten, aan een emerituspredikant op zijn verzoek weer dertiensten te verleenen als een vorig jaar.

Op verzoek van de Deputaten voor het verband tusschen de Geref. Kerken en de Theologische Faculteit der Vrije Universiteit zal de Synode naar deputaten ad examina herinneren aan hun roeping, om eventuele opmerkingen bij peremptoire examina van candidaten der Vrije Universiteit gemaakt, ter kennis te brengen van voornoemde deputaten.

Uit een schrijven van de Kerk van Veenendaal blijkt, dat de bontschap Achterberg in de gemeente Rheenen bij onderlinge schikking tusschen de Kerk van Amersfoort, op welke rechten de zorg van de nog niet ontkenen Kerk van Rheenen rust, en de classis Utrecht eenzijdig en de Kerk van Veenendaal anderszijds, ter bereijding blijft toevertrouwd aan de Kerk van Veenendaal, met welke schikking de Synode instemt.

In sake het hulpeetoon naar art. 13 K. O. wordt besloten, de classis Amersfoort met een bedrag van f 600 en de classis Breukelen met een bedrag van f 600 te steunen.

Op het verzoek van de classis Utrecht, dat wegens late insending niet op het agendum was geplaatst, „om te overwegen het voorstel om aan te dingen bij de Hooge Overheid op invoering van de doodstraf, afschaffing van de vacatie, bevordering van Zondagsrust, en aan de komende Generale Synode te vragen dit aan de Hooge Overheid te verzoeken“, wordt besloten, het verzoek van de classis Utrecht door te zenden naar de Generale Synode en het voorstel zelf, wijl de Particuliere Synode er te weinig op voorbereid is, in deze vergadering niet te behandelen, maar de behandeling en beslissing over te laten aan de Synode van 1911.

De rekening en verantwoording van den quæstor wordt, na onderzoek door Dr. Donner en Dr. Roos, nagezien en accoord bevonden, en door de Synode goedgekeurd; de begroting voor het komende Synodejaar wordt vastgesteld.

De deputaten voor art. 11 en 13 rapporteren over een examen in de classis Breukelen, terwijl de deputaten voor de hulpebehoevende Kerken niets te rapporteren hebben, wijl aan geen Kerk hulp behoeft verleend te worden.

De quæstor en de verschillende deputaten worden na dankzegging voor hun diensten gedecoreerd.

De volgende deputaten worden benoemd: quæstor, Br. J. van Zanten te Zeist. Voor art. 11 en 13 K. O.: Dr. K. Fernhout, H. A. van Andel en P. Roos; secundus Dr. W. Verhoef, W. den Hengst en W. A. Willems. Voor de generale kas van hulpebehoevende Kerken: Onderling A. Fakkink. Voor hulpebehoevende Kerken: Classis Utrecht: Dr. K. Fernhout, secundus Dr. H. Buitenhuis; classis Amersfoort: Dr. A. M. Donner, secundus Dr. H. Teerink; classis Breukelen: Dr. P. Roos, secundus Dr. J. van Loo.

De Kerk van Zeist zal de volgende particuliere Synode bijeenroepen te Zeist.

Na vaststelling van het persverslag wordt de vergadering gesloten na dankgebed van den praeses.

Op last van de Synode:

J. SCHOONHOVEN.

Particuliere Synode van Z.-Holland (Zuid, ged.) gehouden 8 Juni l. te Bredrecht.

Moderamen: Dr. Vonckenberg, praeses; Dr. Bavinck, assessor; Dr. Berends, scriba en Dr. Hoeneveld, adj. scriba.

Een verzoek van een em. pred. om financiën steun wordt ingewilligd.

Naar aanleiding van een schrijven van de deput. voor de oefening van het verband tusschen de Geref. Kerken in Nederland en de

Theol. fac. der Vrije Universiteit wordt aan deput. ad examina een opdracht gegeven.

Een voorstel van deput. art. 11 en 13 D. K. O. tot betere regeling van het percentage, wordt gervevoerd naar kerken en classes; deput. zullen daarbij voegen een uitgebreide memorie van toelichting.

Een bewaarschrift uit een der kerken wordt in handen gesteld en een commissie, met opdracht te trachten verzoeking tot stand te brengen, en gelukt dit niet, op de volgende synode te komen met rapporten en conclusie.

Een voorstel van een der classes om de onderscheidene deput. uit het ressort der classes te continueren, wordt teruggenomen.

Een voorstel van de classe Gorinchem, gesteund door de classe Schiedam, wordt eenigzins gewijzigd aangenomen. Het voorstel houdt in, aan de Generale Synode te verzoeken dat zij er bij de hooge Overheid op aandringt om weder in onze wetgeving op opzettelijke doodslag de doodstraf te stellen.

Een voorstel van een der classes „om te overwegen of verandering in de werkwijze der Generale Synode wenschelijk is? en zoo ja, op welke wijze?“ wordt terzij geleegd.

Een voorstel van 't bestuur van 't Prov. weeshuis te Middelhamis om een eere-lidmaatschap te creëren, wordt niet ontvankelijk verklaard. Benoemd worden tot Prov. quæstor Br. J. Singels; sec. Hazelt; tot archief-bewarende Kerk Rotterdam; tot het nazien der administratie van het weeshuis de brs. Singels en Stans; tot bestuurslid van het weeshuis Plantenga, sec. Scherpenseel; tot genera. sending-deputaat Dr. Sluiter; tot curator der Theol. School Dr. de Jonge, sec. Dr. Bavinck; tot deput. inzake de Zending: voor de classe Barendrecht Dr. Gootte en Hagen, primus; Runia en Smeding, sec.; voor de cl. Bielle Dr. Kok, primus; v. Lummel, sec.; voor de cl. Dordt Dr. Schoemakers en W. Meynen, primus; Dr. v. d. Kamp en Dam, sec.; voor de cl. Gorinchem Dr. C. Lindeboom, primus; Dr. Verrij, sec.; voor de cl. Rotterdam Dr. van Herwerden en Kreijl, primus; Dr. v. d. Velden en Hoeneveld, sec.; voor de cl. Schiedam Dr. Gootling en Sluiter, primus; Dr. Meynen en Goris, sec.; tot deput. inzake art. 49 D. K. O. cl. Barendrecht Dr. Vonckenberg, primus; Dr. Smeding, sec.; cl. Bielle Dr. Aalberts, primus; Dr. Esselink, sec.; cl. Dordt Dr. W. Meynen, primus; Dr. v. d. Kamp, sec.; cl. Gorinchem Dr. Kaptein, primus; Dr. Reynga, sec.; cl. Rotterdam Dr. v. d. Brink, primus; Dr. Bavinck, sec.; cl. Schiedam Dr. Sluiter, primus; Dr. Greijndanus, sec.; tot deput. voor art. 11 en 13 D. K. O. cl. Barendrecht Dr. Gootte, primus; Dr. Mulder, sec.; cl. Bielle Dr. Mol, primus; Dr. Kok, sec.; cl. Dordt Dr. de Jonge, primus; Dr. Meijnen, sec.; cl. Gorinchem Dr. Reynga, primus; Dr. Kaptein, sec.; cl. Rotterdam Dr. v. d. Brink, primus; Dr. Visser, sec.; cl. Schiedam Dr. Berends, primus; Dr. Jonkers, sec.

De cl. Bielle werd aangewezen ter samenroeping der e.k. Part. Synode van Z.-Holland ten Z.

Op last der Synode voorn.:

BERENDS, scriba.

Kort Verslag van de Particuliere Synode van Z.-Holland (Noordel. Ged.), gehouden te Leiden, 14 Juni 1910.

Namens de roepende kerk opent Dr. Rudolph de vergadering, laat zingen Ps. 43: 3, gaat voor in gebed en leest Ps. 99. Uit de credentia-brieven blijkt, dat al de classes wettig zijn vergaderd.

In het moderamen worden gekozen: Dr. J. v. d. Linden, Praeses, Dr. J. J. Impets, Assessor, Dr. F. W. Groshede, Scriba en Dr. G. Dalhuijsen, Sub-Scriba.

Medegedeeld wordt, dat de notulen der vorige vergadering, door het moderamen daartoe gemachtigd, zijn nagezien en goedgekeurd.

De Commissie, benoemd door de roepende kerk, rapporteert, dat zij heeft nagezien en accoord bevonden de boeken van Deputaten voor Art. 11 en 13, Deputaten voor Art. 19 en den Quæstor.

Dr. Meyering rapporteert namens deputaten voor Art. 11 en 13, Dr. Eerdman's namens die voor Art. 19. Voor het volgende jaar kan een nieuwe alumnus, die nog met de gymnasiale studien moet beginnen, worden aangenomen. Oproepingen zullen in de bladen verschijnen.

Dr. J. C. de Moor brengt verslag uit als Curator der Theologische School.

Vervolgens wordt besproken verslag en rekening van het Weeshuis te Middelhamis. De Synode draagt haar deputaten op om br. A. W. Schippers te Vlaardingen uit te noodigen deputaten als adviseurs ter zijde te staan.

Aan het verzoek van een rustend Predikant zal worden voldaan. (Pause.)

De Voorzitter heropent de Synode door te laten zingen Ps. 81: 12.

Tot Curator der Theol. School wordt herbenoemd Dr. J. C. de Moor, sec. Dr. T. Sap. Verder als Deputaten voor Art. 11 en 13, Dr. Dalhuijsen, Meyering, Van Minnen, Van der Heyden, secundus Dr. Van der Wal, Van Binsbergen, Schoemakers, Van Dijk.

Voor Art. 49 Ds. Van der Linden (sec. Groshede), Rudolph (sec. Impets), Schoemakers (sec. Brouwer), Dalhuijsen (sec. Sap).

Voor Art. 19 Ds. Eerdman's, Van Dijk, Van der Voet, Oosten.

Besloten wordt, met het oog op de e.k. Generale Synode gedurende 2 jaren bij den quæstor f 450 te storten, de 25 bijdrage vóór Aug. 1912.

Aan het verzoek van Deputaten voor het verband der kerken met de Theol. Fac. der V. U. zal gehoor worden gegeven.

De Synode zal de Classis uitnoodigen, naar aanleiding van het voorstel der Classis Woerden inzake een Diaconaal Ondersteuningsfonds ter verpleging van behoeftige patiënten in Stichtingen van Barmhartigheid, te overwegen, op welke wijze de kerken elkander het best kunnen steunen in de verpleging van behoeftige kranten, opdat deze zaak op de volgende Synode kan worden behandeld.

Dr. Meyering brengt rapport uit als Deputaat voor de Generale kas naar art. 11. Als secundus deputaat wordt benoemd Dr. Dalhuijsen.

Nadat de Voorzitter de roepende kerk heeft bedankt voor haar gastvrijheid en de assessor den voorzitter den dank der vergadering heeft overgebracht voor zijn uitnemende leiding, sluit de voorzitter de synode met dankgebed.

Op last der synode:

F. W. GROSHUDE, scriba.

Buitenland.

Duitsland. Anarchistische toestand van de landkerk van Baden.

De Opperkerkeraad der Evangelische landkerk van Baden, al is hij niet wat men in Duitsland „positief“ noemt, is toch vervuld met zorg over de ontwikkeling der kerkelijke toestanden. Hij klaagt er over, dat niet het minst bij de predikanten een streven gevonden wordt om het gezag te niet te doen en de orde te verstoren. Daarom werden de predikanten vermaand zich aan de tucht der gehoorzaamheid te onderwerpen, door zich willing te voegen, ook wanneer men meent dat de bestaande orde de persoonlijke behoefte aan vrijheid meer dan lief is beperkt. Dat dit moest uitgesproken worden, heeft men op velerlei wijzen nitgelokt. De ordeningen omtrent het gebruik der periponen, het afnemen van belijdenis, het leiden der Godsdiensstoefeningen, het bedienen der sacramenten, worden op zijde gezet. En het kerkbestuur verstaat niet, hoe men zulk doen in overeenstemming brengt met de belofte, die gedaan werd bij de aanvaarding van het ambt. Met allen nadruk wordt er daarom op gewezen, dat geen predikant bevoegd is van de gegeven voorschriften af te wijken zolang deze geldig zijn.

Maar vele moderne predikanten hebben het kerkbestuur te verstaan gegeven, dat zij zich aan vermaan niet wenschen te onderwerpen. Een bunnar schreef o. a. in de *Krft. Ztg.*, dat sedert lang liberale predikanten met het oog op hun geweten en op dat hunner gemeentelieden zich bij het gebruik der formulieren vrijheden veroorloven; ook bij het gebruik der 12 artikelen doen zij dit, daar het voorlezen van die artikelen in den voorgeschreven vorm door velen voor een druk op hun geweten of als een onoprechtheid tegenover de gemeentelieden gehouden wordt.

In het *Ev. Prot. Kirchenblatt* schreef een predikant, dat de vrijheid door sommige der jongere predikanten in sekere mate misbruikt werd, maar de oudere leeraars moeten het recht hebben over andere teksten te preeken dan voorgeschreven is, voorgeschreven geboden niet te doen, den doop en bevestigingsplechtigheid „vrij“ te verrichten, wanneer daartoe een subjectieve „inwendige drang“ aanwezig is. Waarom neemt men andere teksten? Wij wij over vele teksten niet kunnen prediken. Zij liggen te ver van ons persoonlijk religieus leven en van het denken der gemeente. Wij hebben onzen besten tijd noodig om den moeitevollen arbeid te verrichten, een brug te bouwen over de kloof, die ons denken van dat van een Paulus op vele punten scheidt. Daarom houdt men andere geboden dan die door de formulieren voorgeschreven zijn? Omdat het gebod zoowel als de prediking uitdrukking van inwendige ervaring en van eigen overtuiging zijn moet? „Hoe meer wij de vreugde en zorgen op den doop- en bevestigingsdag mede doorleven, des te meer staan wij vrij tegenover het formulier; wij gebruiken het formulier als een leidraad, waarin wij echter ons eigen leven leggen.“

Wat de herinnering aan de belofte die men aflegde bij het in dienst treden van de kerk, betreft, zegt dezelfde moderne predikant: „Wij waren jonge menschen toen wij dit beloofden. Wij hebben de letters en woorden van die belofte zeer zwaar opgenomen. Maar van lieverde bemerkten wij de tweespalt tusschen de woordelijke betekenis der belofte en de overtuiging, waartoe de geestelijke machten van onze Evangelische kerk ons ophief, en nu ontstond er een conflict, waardoor wij vragen moesten: wien zijn wij meer gehoorzaamheid schuldig, de letter der belofte en de daarmede saamhangende vormen, inrichtingen, voorschriften onzer kerk, of den God in ons geweten? Wij gevoelen de bestaande spanning, zij doet ons pijnlijk aan.“ Daarom doet de Opperkerkeraad verkeerd, wanneer hij de liberale predikanten een defect in het geweten verwijt, daar zij toch zoo eerlijk en waar gestreden hebben en beheerscht worden door het geloof uit een goed geweten te verzekeren.“

Dere moderne predikant ziet niet in, dat als hij de vrijheid neemt de formulieren enz. te veranderen, de gemeente van hare vrijheid beroofd wordt en afhankelijk gemaakt van hetgeen heeren predikanten als resultaat van hun denken haar willen opdisschen. Het teekent ook den toestand in de landkerk van Baden, dat wanneer de Opperkerkeraad een schrijven doet uitgaan om te herinneren aan hetgeen de predikanten op zich genomen hebben te doen, daarop de predikanten het nitspreken, „wij storen er ons niet aan.“ Geen wonder dat men van het „kerkelijk anarchisme“ in Baden spreekt.

Frankrijk. Toestand der Roomsche Kerk in Parijs. Eene Roomsche vereeniging tot verbreiding van Gods Woord.

De Roomsche Kerk in Frankrijk heeft een zwaren strijd. Het Franse volk keert zich steeds meer van God en Zijn dienst af, en al de ontzettende ellenden die veroorzaakt worden door het ongelof, dat vooral in Frankrijk de revolutie op elk terrein des levens tot gevolg heeft te hebben, konden de Fransen niet tot inkeer brengen. Al neemt het geboortecijfer steeds af, en het sterftecijfer toe, al dreigt de eene groote werkstaking na de andere, al groeit het aantal „Apachen“ die Parijs en de groote steden onveilig maken steeds aan; men denkt er nog niet aan zich zelf te herzien. Het Clericalisme blijft de vijand voor de overgrote meerderheid van het Franse volk, en onder die leuze wordt alles gedaan wat mogelijk is, om de natie te ontkerstenen.

Wij kunnen daardoor niet zeggen, dat er in Frankrijk een kentering ten goede te bespeuren valt. Bij de jongste verkiezingen hebben de Roomschegezinden weer eenige zetels minder in de Kamer van afgevaardigden gekregen; de socialist en radicalen behielden opnieuw eene groote overwinning. Men had dit in Roomsche kringen anders verwacht, en de jongste gebeurtenissen in Frankrijk had ook de hoop doen koesteren, dat men eindelijk eens zou gaan inzien, dat de beginselen die thans in Frankrijk den boventoon hebben, land en volk ten verdere voeren.

De Roomsche Kerk in Parijs, dat niet alleen de hoofdstad, maar het hart van Frankrijk is, is in ongunstige positie en kan daarom geen groote kracht ontwikkelen. Geen groote stad waar, in verhouding tot de bevolking, zoo weleijk kerken gevonden worden, als te Parijs.

Ten deele is dit te wijten aan het concordaat, dat honderd jaar in Frankrijk bestaan heeft en eerst vijf jaar geleden werd afgeschaft; dit concordaat maakte het bouwen van nieuwe kerken en het stichten van nieuwe pastoorplaatsen zeer moeilijk. Parijs heeft op een Roomsche bevolking van 2,700,000 slechts 74 parochiën die door 538 geestelijken gediend worden; dit is voor 37,000 zielen één kerk en één priester op 5000 menschen! In Lyon en in de steden van België vindt men één priester op de 2500 zielen. In Londen is er op 500 Roomschen een priester.

Tot eere van de Roomschegezinden te Parijs moet echter gezegd worden, dat zij ijverig de hand aan den ploeg geslagen hebben, om in de behoefte aan kerken te voorzien. Sedert 1907 werden twaalf nieuwe kerken of kapellen gebouwd, en weldra zullen er nog twee verrijzen. Maar als er honderd gebouwd werden, deed men nog geen overbodig werk. Tot hertoe bleek de overtuiging van de Roomschegezinden te Parijs groot te zijn. Een hunner schoot 2 miljoen francs, een ander 300,000. Velen geven eene jaarlijkse bijdrage van 2400 of van 1200 francs, omdat met die som het tractement van een pastoor of de helft daarvan betaald wordt. Het streven van den aartsbischop Amette is niet, groote kerken te bouwen, maar in volkrijke kwartieren kleine kapellen te stichten. Er werd eene vereeniging opgericht welke dit doel nastreeft. De grootste moeilijkheid is om voor de nieuw gestichte parochiën geestelijken aan te stellen. Want het aantal seminaristen, die voor den dienst der Roomsche Kerk opgeleid worden, is sedert de scheiding van Kerk en Staat, verminderd. De aartsbischop meent, dat als er meer propaganda onder de arbeidersbevolking gedreven wordt, men eer verwachten kan, dat door jongelieden de priestertelijke loopbaan zal gekozen worden, dan wanneer men onder de boerenstand daarvoor werkt.

Het is een goed teken, dat er in Frankrijk nu door Roomschegezinden een „Vereeniging tot verbreiding van Gods Woord“ gesticht is. Door een Roomsche blad wordt omtrent het streven der vereeniging gezegd: „Het is betreunswaardig, dat sedert een eeuw de Bijbel niet meer gelezen wordt. Wij moeten tot het Evangelie terugkeeren! Waarom zou het in de scholen niet gelezen worden? Ware het niet nuttig, wanneer bij de mis het Evangelie van den Zondag kort uitlegd werd? Wanneer wij willen, dat in de herten van het opkomend geslacht de leer van Jezus indringt, dan zal dit niet gelukken met onbetekenende stichtelijke oefeningen, maar alleen door het Evangelie. Het is toch het boek des levens dat alleen leven scheppen kan!“

Het is te hopen dat deze vereeniging niet hetzelfde lot zal treffen, als de Italiaansche Hieronymusvereeniging, die ook de verbreiding van Gods Woord ten doel had, maar na een kort bestaan opgeheven werd.

WINCKEL.

Voor Kinderen.

AAN VRAGERS.

Allereerst twee vragen van N. N. te R. Nr. 1 luidt: Wat wordt eigenlijk bedoeld met hetgeen staat in Ps. 68: 15 berijmd:

Scheid met uw stem het wild gediert,
Dat in het niet zoo weeld'ig tiert;
De stier- en kalverbenden;
Het volk, dat stukken silvers geeft,
En dus zich onderworpen heeft,
Maar loert op ons' ellenden.
Gewil wij zien hen reeds berooid,
En 't oorlogsachtig volk verstoot;
Geranten zullen naan'ren;
Egypte zal met Moerenland,
Tot God verheffen hart en hand,
Den God van onze vaad'ren.

Om dat wel te verstaan zal het goed zijn te zien wat de oerbijbische tekst is. Nu lezen wij in Ps. 68: 13 en 32 (overrijmd):

Scheid het wild gedierte des riet, de ver-gadering der stieren, met de kalveren der volkeren; [en] dien, die zich onderwerpt met stukken silvers; Hij heeft de volken verstoot, [en] laat hebben in oorlogen.
Prinselijke geranten zullen komen uit Egypte Moerenland zal zich haasten zijne handen tot God uit te strekken.

Met het wild gedierte des riet worden hier bedoeld dieren, zooals in Job 40 vermeld worden, den Behemoth of het rivierpaard en den Leviathan of den krokodil. Wij lezen bijv. in Job 40 vs. 16: Onder schaduwachtige boomen ligt hij neder, in een schuilplaats des riet en des aljks. Deze dieren kwamen vooral veel voor in Egypte, gelijk de naam Nijlpaard reeds duidelijk toont. Nog altijd is de Nijl vol krokodillen in het Zuidelijk gedeelte.

Van deze dieren wordt hier sinnebeeldig gesproken. Zij zijn evenals de stieren en kalveren de aan God vijandige vorsten en volken der wereld. Bij Jeesa en Daniel worden machtige

vorsten ook als bokken voorgesteld; alles om te wijzen op hun kracht.
Het zich onderwerpen met stukken silvers, d. w. z. het opbrengen van schatting, ziet op de toekomstige onderwerping van die heidensche volken aan Israels God, Egypte, dat zoo vaak het volk des Heeren benaauwde, zal eens voor Hem buigen. Ja, David ziet reeds in de toekomst, hoe zelfs het verre Moerenland Kusch, tegenwoordig Aethiopië zich haasten zal tot God de handen uit te strekken. De volgende versen zijn daarop ook zeer toepasselijk.
P. te W., doet twee vragen tegelijk, waarvan de eerste luidt:

In een volksalmanak worden twee spreekwoorden opgegeven, die mij niet duidelijk zijn: ten iste: Het is kwaad alle kromhouten rechten; ten ade: Zich voor dich.

Wat wordt hiermee bedoeld?
Kromhouten zijn de bekende door vuur krom getrokken balken, die het geraamte vormen van een houten schip. Hier wordt het figuurlijk gebruikt voor zaken, die krom, verkeerd of verward zijn.

Het woord *kwaad* is hier gebruikt in de oude beteekenis, die het soms nog wel heeft en die men o. a. ook in Zuid-Afrika kent van: moeielijk, lastig, niet juist altijd slecht of boos. „Een kwaad vrouw beduidt dan een, die bij de hand is, die haar werk verstaat, die het anderen lastig kan maken. Zoo ook zeggen we nog: Met onwillige honden is het *kwaad* hazen vangen.“

Effen *kwaad* treffen.

En oud versje luidt:
Die wil behagen all
Mag heden wel beginnen,
Maar *kwaad* is te verzuimen
Wanneer hij enden zal.

In al deze gevallen beduidt *kwaad*: moeielijk. De zin is dus: Het is moeielijk al wat krom is recht te maken; hetzelfde ongeveer wat Salomo zegt.

Het tweede gezegde is zeker meer Duitsch dan Nederlandsch en komt dan ook wel veel zelden bij ons voor. Het beteekent: Begin bij u zelf. Let eerst op uw eigen belangen.

De tweede vraag is:
In het boek van Baruch staat: Zij begonnen hunne vaderen ranken te spelen. Zijn ranken nog iets anders dan takken?

Hier gebruikte woord *rank* heeft niets gemeen met *rank* (tak) maar is een oud woord, nog in het Duitsch over, dat zeggen wil list, boosheid, draaijerij. Het zit ook in het woord wringen. Men denke aan: Zich in allerlei bochten wringen. De bedoeling is dus: De zonen handelden even arglistig als de vader.

Onlangs over kometen lezende, schrijft T. te G. las ik ook van vaste sterren en dwalsterren en wachters. Wat zijn dat?

Door vaste sterren verstaat men zulke, die altijd op nagenoeg dezelfde plaats aan den hemel zijn te vinden, b.v. de Poolster. Men onderstelt, dat het zonnen zijn gelijk die, welke onze aarde verlicht.

Dwalsterren of planeten hebben in de oudheid dien naam gekregen, omdat zij zich zichtbaar voor het bloote oog aan den hemel verplaatsen, en onregelmatige banen schenen te hebben. Dit is echter volstrekt niet zoo. De planeten: Jupiter, Mercurius, Venus en ook onze aarde wendelen zich in zeer regelmatige en volkomen bekende banen om de zon.

Sommige planeten hebben bij zich kleinere hemellichamen, die men *manen*, wachters, tranten of satellieten noemt. Zoo heeft onze aarde er één, Jupiter vier enz.

Stalsterren of kometen (dit laatste van een Grieksch woord, dat haas beteekent) doorweven 't lichtertrui in banen, die soms berekend zijn soms nog niet.

Het geheele zonnestelsel geeft ons een machtigen indruk van de grootheid en oneindigheid van Gods werken. Zelfs de getallen waarmede hij, de afstanden der hemellichamen worden aangeduid zijn feitelijk voor ons onbegrijpelijk. Men kan bijv. wel zeggen dat iemand 100 jaar in een sneltrein in rechte lijn zou moeten reizen om van de aarde de zon te bereiken, maar niemand kan zich dat eigenlijk voorstellen. Een Fransch hoogleraar liet eens in zijn spreektaal een mud koren brengen. Toen, er één korrel afnemende sprak hij: „Dit korreltje heeten steld de aarde voor en dit mud daarbij de zon.“ Zoo trachtte hij althans eenigszins het verschil aan te geven.

HOOGENDOORN.

Geretormeerde gezindheid.

Geretormeerde Kerken.

BEROEPEN: Huisum c.a. (Fr.), L. J. C. Kreijl, te Berkel en Rodenrijs. — te Exloermond, P. H. de Jonge, te Sleuwh. — Wolfartsdijk, F. H. Boersma, te Wirdum. — Hoogvliet, P. v. Hoven, cand. te Leiden.

BEDANKT: Siddeburen, O. Boersma, te Ezinga (Gr.). — Nieuw-Amsterdam, D. Steenhuis, te Urm. — Harmelen, J. E. Vonckenberg, te Barendrecht. — Zwolle, Dr. T. Hoekstra, te 's-Hertogenbosch.

Andel. Naar aanleiding van Hebr. 13: 20 en 21 nam Da. H. L. Both Zondagmiddag afscheid van ons. De belangstelling was zeer groot; zeer noode zag de gemeente haar leeraar vertrekken. Hartelijk werd Da. Both door onderling. De Fijter toespoken, waarna hij liet zingen Psalm 121: 4. De vader van den vertrekenden leeraar sprak daarna nog een woord van dank tot de gemeente voor de liefde en achting zijn zoon ruim 3 jaar bewezen. Da. Both hoopt 7 Augustus zijn intree te houden te Eindhoven-Stratum.

Franker. De predikantsvacature die hier 2 Aug. 1908 ontstond, mocht Zondag weer worden vervuld door de overkomst van Da. J. Koppe, van Bunschoten. Na des morgens te zijn bevestigd door zijn vader, Da. A. Koppe van Zuidwold, met eene leerrede over 2 Thim. 4: 2, deed des avonds de nieuwe leeraar zijn intrede met eene predikatie over Openb. 6: 2.

Nederlandsch Hervormde Kerk.

BEROEPEN: Gouda, Dr. G. A. Winkes, te Sneek. — Urm (N.-H.), J. P. de Graaf, te Jisp. — Zoeterwoude, J. Hengeveld, cand. te Woerden. — 's-Heerenhoek, A. R. de Jong, hulppred. te Tilburg. — Ameide c.a., J. H. F. Remme, te Vinkeveen. — Pretoria (Z.-A.), H. C. M. Fourie, cand. te Utrecht. — Hedel, B. v. d. Wal, te Hasselt. — Tiel, E. J. v. d. Brug, te Westwoud. — Ouderkerk in Duiveland, A. Groeneweld, te Noord-Zijpe. — Ter Heyde-aan-Zee (toez.), B. Gijzel, cand. te Hilversum. — Hasselt, J. P. Pauwen, te Bennekom. — Maasticht, R. G. J. Schouten, te Midwolve (Oldambt). — Doetinchem, G. J. J. Bleeker, te Ouderkerk a/d. Amstel.

AANGENOMEN: Weerselo, J. J. P. Valtoun, cand. te Utrecht. — Delden, J. F. L. A. de Jagter, te Doensburg. — Dubbeldam, J. A. v. Voorhuisen, te Giessen-Oudkerk. — Veldhoven c.a., A. H. Wefers Bettink, cand. te Utrecht. — Pretoria (Z.-A.), H. C. M. Fourie, cand. te Utrecht. — St. Kruis (Z.), J. J. H. Visch, cand. te Sleuwh. — BEDANKT: Waddingaveen, P. de Loore, te Waarder. — Krommeniedijk, N. W. Posthumus, te Hem (N.-H.). — Wijbe, Dr. W. J. M. Engelberts, te Amsterdam. — Bruchem, J. G. Dekking, te Monster.

Advertentien.

ONDERTROUW: H. POPMA, Ber. Pred. te Tsum EN G. C. UBBENS. Appingedam, 28 Juli '10. Huwelijksvoltrekking D. V. 16 Aug. '10.

ONDERTROUW: Dr. R. P. OFFRINGA, Arts, Specialist voor tandheelkunde EN N. E. J. A. VAN RENNES. Rotterdam, 28 Juli 1910.

GETROUW: G. DE ROOS, Weduwnaar van Mej. G. A. BUSKES EN

J. A. VAN DRAANEN, die, mede namens de familie, hunnen dank betuigen voor de belangstelling bij hun huwelijk onderzonden. Utrecht, 28 Juli 1910.

L. G. WEISZ & Co., Commissionairs in Effecten, WESTERMARKT No. 21 AMSTERDAM.

ORGEL.

TE KOOP voor lage prijs een zeldzaam mooi Amerik. Orgel. Mason & Hamlin met vrij pedaal, goed voor studie of zaal. Te zien bij W. KOOLIJ, Tollensstraat 49, Rotterdam.

GRATIS EN FRANCO!!

zenden wij aan ieder, die zulks verlangt, het afdoende bewijs, dat onze Rheumathiek Remedie een radicaal geneesmiddel is voor Rheumatiek en licht. Prijs per flesje franco 60 cts. bij vooruitbetaling bij K. S. DE BOER, Hoofd-Depoth. te Sneek.

4 Bundels Bijbellezingen van DA COSTA.

Uitgaafsprijs / 650, tijdelijk voor slechts / 212½.

1. Evangelische Geschiedenis van af den dood van Johannes den Dooper tot den dag na de Verheerlijking des Heeren op den Berg.

2. Evangelische Geschiedenis van den dag na de Verheerlijking op den Berg tot voor de Opwekking van Lazarus.

3. Evangelische Geschiedenis van af de Opwekking van Lazarus tot aan des Heeren laatste Opvang naar Jeruzalem.

4. Evangelische Geschiedenis van af des Heeren laatste opvang naar Jeruzalem tot aan Getsemane.

DEZE kostelijke Bijbellezingen van DA COSTA, de 4 bundels, vroeger / 850, zijn tijdelijk voor slechts / 212½ te bekomen bij D. BOLLE, Bazaar van Goedkoopse Boeken, Hang 98 te Rotterdam. Franco na ontvangst van Postwissel, waarop melden: 4 Bundels Da Costa.

De G. SIJESMA.

LEVENSVZERKERING de Nederlanden van 1845

BRAND - VERZEKERING INBRAAK DEN HAAG (vroegste Zelfhulp). Directie HENNY, KAPITAAL, f 4.000.000.00 RESERVEFONDUS f 1.274.000.00

Wed. P. VAN EIJK & ZONEN

Hoofdkantoor: AMSTERDAM, Damrak 60. Bijkantoren: AMSTERDAM, Dam 13-15-17. HILVERSUM, Langestraat 65. HAARLEM, Kruisweg 69. ROTTERDAM, Zuidblaak 62, bij het Postkantoor. DORDRECHT, Wijnstraat, hoek Wijnbrugsteeg.

Belasten zich met de uitvoering van EFFECTENORDERS. Nemen en geven GELDEN op PROLONGATIE. Sluiten BELEENINGEN. Ontvangen GELDEN à DEPOSITO tegen dagelijks vast te stellen rentekoers. Wisselen VREEMDE BANKNOTEN en MUNTSPECIEN.

Groningsche Hypotheekbank voor Nederland.

Gevestigd te GRONINGEN. Telefoon Intercommunale No. 674. Maatschappelijk Kapitaal f 1,000,000.

Uitstaand bedrag aan Hypotheken op 31 December 1909, f 2,559,147.50, aan Pandbrieven f 2,502,750.—

Commissarissen: Prof. Mr. D. P. D. FABUS, A. W. SCHIPPERS, Jhr. H. A. WTTENWAAL, VAN STOEETWEGEN, Mr. P. DIELEMAN, E. G. WENTINK, S. SIJESMA. Raad van Toezicht: Jhr. TERPSTRA, Mr. H. VAN DER VEGTE, M. UBBENS.

Geeft uit 4 pCt. Pandbrieven, koers 99 %, in stukken van f 1000.—, f 500.—, f 100.— en f 50.—, verkrijgbaar ten kantore der Bank, bij alle Agenten en Effectenhandelaren. Inlichtingen geven te Amsterdam de heeren: L. G. WEISZ & Co. Westermarkt 21, te Rotterdam de heer H. DANE, Haringvliet 49.

De Directie: M. BROUWER, Mr. W. SWITTERS, F. J. BOLT.

Ontvangen voor de Lijprijders te Wijbe

van 20 Juni tot 20 Juli: van Da. N. te Bl. f 250, G. E. te W. f 100, A. M. te D. f 100, P. N. K. te Amerf. f 100. Met vorige opgaven f 81.34.

Met hartelijken dank aan al de gevers en hooft aan den Heere, kunnen wij melden, dat de geronde som voor hare herstelling, waarop alle hoop is, geheel door liefdegiften is bijeengebracht.

De G. SIJESMA.

Wijbe, 25 Juli 1910.

Koninklijke Hollandsche Lloyd.

Geregelde Stoomvaartdienst tusschen Nederland, Brazilië, Uruguay en Argentinië.

	Duinkerken	Leixoes	Rio de Janeiro
van Amsterdam	2 Aug.	7 Aug.	28 Aug.
van Santos	Montevideo		te Buenos Ayres
van Amsterdam	4 Sept.		5 Sept.
van Amsterdam	Dover	Boulogne a/M.	Coruna
10 Aug.	11 Aug.	11 Aug.	13 Aug.
van Lissabon	Rio de Janeiro	Santos	Montevideo
15 Aug.	29 Aug.	30 Aug.	2 Sept.

* Alleen voor passagiers.

Voor inlichtingen aangaande passage en vrachten wende men zich tot den Koninklijken Hollandschen Lloyd, Prins Hendrikkade 131, (Telegramadres „Reallloyd“) te Amsterdam, of tot de Agenten, de Heeren D. Burger & Zoon te Rotterdam.

De Herant

VAN DE

Geretormeerde Kerken in Nederland. Bureau: WARHOESSTRAAT 96, Amsterdam.

ADVERTENTIE-PRIJS

van 1-6 regels f 1.20, ledere regel meer f 0.20.

CONTRACTEN

Bij contract voor het verbruik binnen één jaar van minstens: 500 regels 16 cents per regel, 1000 " 14 " " " " 2000 " 12 " " " "

Nederlandsche Bank voor Zuid-Afrika,

gevestigd te Amsterdam, Keizersgracht 389,

Bijkantoor te London, 2. Great Winchesterstreet E. O.

Hoofdagentschap te PRETORIA.

Agentschappen te KAAPSTAD, BLOEMFONTEIN, JOHANNESBURG, POTCHEFSTROOM, WITBANK en PREMIER NINE.

CORRESPONDENTEN op alle Bankplaatsen in ZUID-AFRIKA alsmede op de voornaamste havenplaatsen van OOST- en WEST-AFRIKA.

Koopt, verkoopt en incasseert Wissels en ander papier. Besorgt Telegrafische Uitbetalingen, verschaft Creditbrieven, geeft voorschot op verscheppte goederen, open rekeningen-courant en neemt gelde in deposito. Belast zich met Commissie en Bankzaken in het algemeen.

Het Bijkantoor te London (Netherlands Bank of South-Africa, London Agency) belast icht met de uitvoering van Effectenorders aan de Londensche Beurs.

Dit blad wordt geregeld Bijdragen van medewerkers en blad betreft, te adressen aan de ADREKSTANTIE; Inzendingen, die later d ennen voor het nummer

„Dat gij loopt eigen!“

Ziet, gij gij het zoo bli dat? s heirsch wille, gij loo huis.

Zoo kras, als in d woord, zou de profee gezegd hebben. Er la in, dan dat te Jerusa ieder hard liep en dr druk had en altijd bez zaken geld te verdies voor het Huis des He De oude tempel van en niemand dacht er bouw van een nieuwen Zoo bleef het te Jer kwam niet voortuit. C pelijk. En hiervan n Israel, door zijn profen klaring: „Gij ziet om gij bekomt weinig, en gebracht hebt, zoo bl waarom dit? Omdat, Huis woest ligt, ond tegelijk voor uw eigen

Zoo kras nu is het dank, niet meer. Er w door een ieder; er w weinigen veel; door vee gegeven; en ook de weduwe“ ontbreekt

Toch voegt ons daa fing, als stonden we de Joden in Hagga's de Joden uit Babylon overblijfsel dat ze in Je nóg armer. En nu on Een Synagoge hadden durfd, maar verbeeld klein bovendien in aa gaan nadoen en een t was immers al te onzi niet recht bij 't hoo van sprak. En daaro maar zijn best, om zel te komen. Zoo liep huis; voor het Huis later wel zien. Aldus voor zijn eigen zaken.

des Heeren niets te d straffe de Heere. Het stand in het hart, en van 't hart ging Jehov

Hij liet het daarom d aanzeggen: „Stel, o op uwe wegen. Gij za weinig in; gij eet, m ging; gij kleedt u, m ming; ge ontvangt loo boorden buidel.“ Kort g den en sloofden wel,

er in en ontield hun deed de Heere, omdat verkeerd stond. Het s sake Gods eerst en d En het was: Eerst v en dan voor de zal snipper die er mogelijk

Nu duike hier geen volgt toch in het min geroepen is, zich in verliezen, al moest me verwaarlozen. Ja, al verwaarlozen zijner e zelf een reuke van omgekeerd kan voor

eerst dan mildelijk g men door inspanning, zijn eigen zaken bloeie in hun bloeitijd hebb

eigen zaken gepast, C gezegend, en vandaas stichtingen, die ze ne bij hun testament G

Er is toen hard gew veel opgelegd en in al En zoo steekt er oo in, dat elk hoofd van

voor zijn gezin te zor werkt, en zijn kinderen er zoo geld inkomt; e volksdeel in toenemer

de afscheiding is dit en sociaal zijn we e klommen. Ook aan g

genooten ziet men he hunner verdrukking i gewerkt, en zoo de m om allerwegen kerke

huizen op grootsche s

ELKEN WERK DAG des morgens van half 10 tot half 1 uur en des avonds van half 7 tot half 9 uur.

In de Bijkantoren: 1. Haarlemmerplein No. 4, ELKEN WERK-DAG des 's morgens van half 10 tot half 1 uur en des avonds van half 7 tot half 9 uur.

2. Laurierstraat No. 122; 3. Bilderdykstraat No. 194; 4. Ferdinand Bolstraat No. 108; 5. 1ste Van Swindenstraat No. 19;

6. „Het Zeemanshuis“, Kadiksplein No. 8: ELKEN DINSDAG en ZATERDAG des avonds van half 7 tot half 9 uur.

RENTE wordt bijgeschreven: In het Hoofdbureau elke werkdag en in de Bijkantoren, op bovengenoemde dagen, in dien zulks van te voren wordt aangevraagd.

Mr. H. J. J. POST, Director.

Boek- en Courantdrukkerij: ROEYER, KROHNER & BAKELA, Amsterdam.